

*Dum nemus inverso pendere cacumine visum,
Et præceps imis sylva virebat aquis;
Inferius spectanda dabat sua nubila cælum,
Alter & in lymphis flammeus orbis erat.
Nec semel obliquo quâ tramite lucus opacum
Pandit iter, medius jussit inire dies;
Hic quotiès studii mihi laxamenta severi
Adfuerat Flaccus, Virgiliusque comes;
Et quæ Sauromatis peregrinus Tristia Naso
Fuderat, exilio nunc magis apta meo.
At mihi desertasque domos ac templa tuenti
Heu! gravior memori pectore cura sedet!
Culmina nunc squallent, olim nitidissima, musco
Informi, & tectis plurima rima patet;
Atria dum lustris stillantibus humida guttis,
Artus en agros frigidus horror agit:
Erro porticibus vacuis, sociosque requiro,
Echo suspirans aggemit una mihi.
Hospitibus locus hic quondam: hic tibi sæpè, viator,
Copia vim fesso misti inempta novam.
Hic nostro in nosmet concita protervia vino
In sese effusas objiciebat opes;
Hinc satiata focos pubes urbana petebat,
Faucibus eructans probra merumque suis.
In resonam sacris olim concentibus ædem
Ingredior: latè jam loca vasta silent;
Ni quandoque novis tectorum admissa ruinis
Austrique & Boreæ sibila sæva fremant;
Forsitàn & nivibus vicina per omnia fufis,
Hoc solet hospitio nunc ululare lupo.
Hinc tibi nocturnæ laudes, laudesque diurnæ,
Et pia consueverunt surgere thura, Deus.
Religio pietasque fuit.... Mibi plena fluebant
Gaudia, quæ misero sors inimicu rapit.
Hunc fore perpetuum secura per otia portum
Rebar: at heu! votis invida fata meis!
Scilicèt infidis pactâ statione revulsum
Flatibus in medias reppulit Euris aquas.
Alloquor extremum: certum est decedere terris,*